

La Ventafocs

2000

Jean-Pierre Petit

Traduït al català per Albert Ruzafa Tomàs

Hola, soc l'Albert. Visc a Andorra, als pirineus, on vaig neixer fa 25 anys. Estudio enginyeria tècnica forestal a Lleida, una ciutat molt maca a la vora del riu Segre, a Catalunya. Tambè dedico estones a la informatica, sota linux, programant una pàgina web <http://laika.ad>.

He traduït aquest còmic perquè m'ha semblat una bona manera de donar un cop de mà a Jean-Pierre Petit que ens ofereix altres formes d'entendre el que ens envolta, així com pel fet de poder fer apareixer el català, una mica més encara, al món d'internet.

L'autor, Jean-Pierre Petit, és astrofísic, a escrit una vintena d'àlbums com aquest i es disposa ara a oferir gratuïtament les traduccions d'aquests àlbums en el màxim de llengües possible. Hi ha hagut ja desenes de traduccions en anglès, alemany, portuguès, japonès, rus, iraní, italià, polonès, turc, xinès. Pocs d'aquests llibres han estat traduïts a l'espanyol i aquest és el primer que es presenta en llengüa catalana.

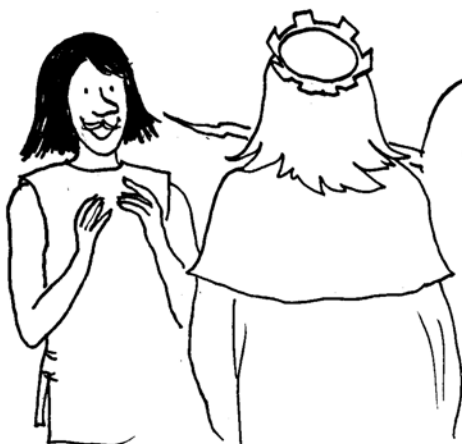
Si voleu participar en aquest esforç de difusió d'aquests àlbums traduïts podeu contactar l'autor al seu lloc web <http://www.jp-petit.com>

En un regne fins aquí sense historia el rei Jordi té forces maldecaps

Els rats penats no tenen pas plomes i tot i així volen tant bé com els ocells, que jo sapiga.

construir ales semblants a les d'ells és ben fàcil. Hem falta una cosa: la força per moure-les. Quin mecanisme podria fer possible tal miracle?

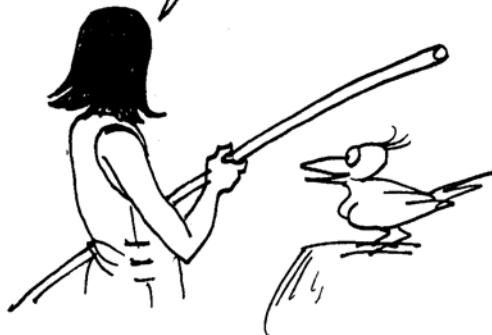
T'adones que encara no has pres dona i que el regne no té cap hereu. Em faig vell, ho saps.

si, pare, però per ajuntar un home i una dona, cal que tinguin gustos afins. I cap de les dones que m'has presentat no es preocupa ni el més mínim de volar

com reconeixeràs la dona dels teus somnis?
serà dona ocell, o dona rat-penat?

un encantador m'ha dit que la reconeixeré al primer cop d'ull

el meu fill és boig!

viu pensant en quimeres. I durant aquest temps els anys passen... passen...

senyor, no us entristiu. Dins el regne sencer aquest ocell rar bé deu haver d'existir. Nomès teniu que organitzar un gran ball al castell, on totes les noies joves aptes per casar seran convidades

un ball, mmm... val, però on nomès serien convidades les joves de rang

Aixó és de suposar. Però en Felip fa poc cas del títols de les princeses. Us suggereixo, per facilitar les coses, que sa majestat organitzi un ball de disfresses

Que així sigui. Fixa la data i que els meus heralds vagin a proclamar aquesta decisió per tot el regne.

bé, senyor, me n'ocupo de seguida

En el regne vivia un gentilhome que tenia una filla. Vidu, prengué per segona esposa una dona que havia tingut ella mateixa dues filles, fruit d'un casament anterior. Més endavant, aquest gentilhome morí. Aquesta dona que nomès pensava en apropiar-se els seus bens revelà llavors no ser res més que una horrible madrastra, que tractà tan malament com pogué a la seva fillastra, reduint-la al rol de criada

vestida amb draps, tractada amb duresa per la seva madrastra, acomplia tot el dia les tasques més ingrates, no parant fins l'arribada de la nit. Tenia costum llavors de seure prop del foc, dins les cendres de la llar

i és per aixó que l'anomenaven VENTAFOCS

vaja, vet aquí un herald del rei. Què vol?

Obriu-me, gentils dames. Sóc portador d'un missatge de sa Majestat el rei Jordi.

El Rei, el meu Amo, ens envia per tot el regne. El dia 10 del mes pròxim totes les joves hauran d'anar segons la seva invitació, sense excepció, a un ball de disfresses. Totes les joves... a casar

aquí té les tres invitacions, per a les tres senyoretetes d'aquesta casa

Tres? però, mare, nomès som dues!

La tercera, sóc jo.

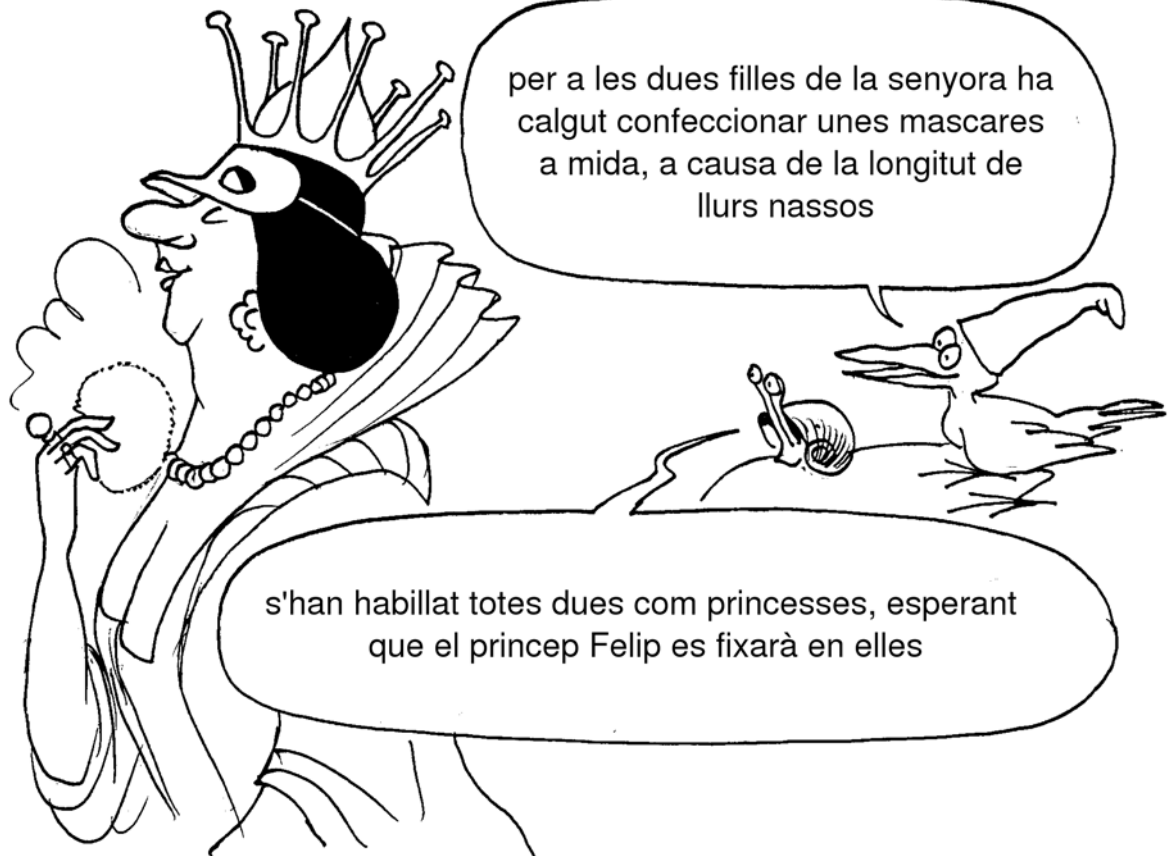
ben segur, la ventafocs té tot el dret d'anar a aquest ball. La seva disfressa fins i tot està a punt. Nomès cal que vingui...

Els dies passaren i la data del ball
arribà. Els criats del castell del rei,

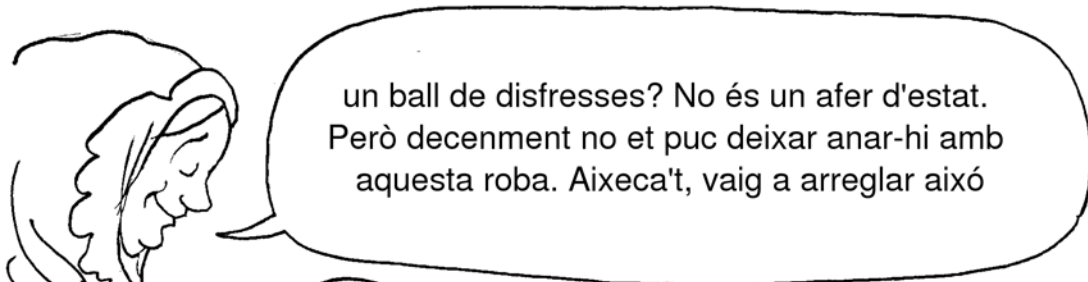
que avia decidit que el ball es faria
dins els jardins, cerclats per alts
murs, s'afanyaven a decorar aquest
amb taules, fanalets i una vasta
pista de ball

s'han habillat totes dues com princesses, esperant que el príncep Felip es fixarà en elles

peró, i la invitació!? Com podré entrar al castell sense aquesta carta? Es la meva madrastra qui la té!

Sé fins i tot on és. L'ha posat dintre d'un calaix de la seva còmoda, a la seva propia habitació. No serà fàcil de recuperar.

de totes formes, la senyora no hauria volgut mai que la Ventafocs anès a aquest ball. Aquesta carta, caldra pendre-li.

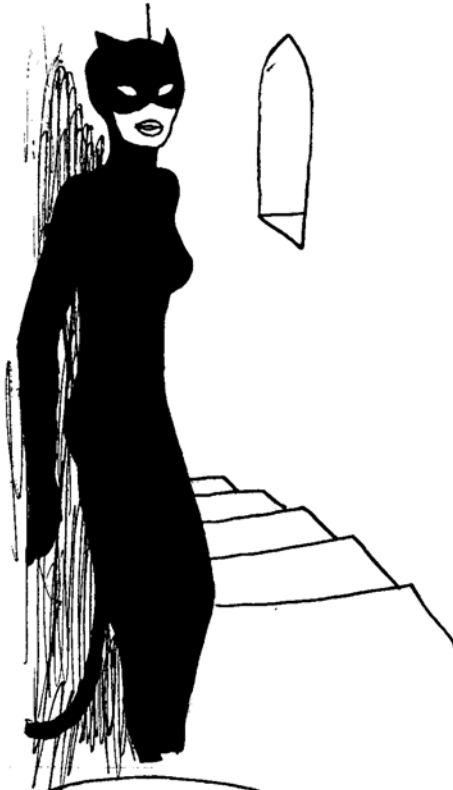
Però, com fer-ho per penetrar dins la seva cambra? Sense ser vista. S'hi troba en aquest instant i roman sempre desperta fins força tard

aquesta carta, cal que vagis a agafar-la, pero no amb aquest vestit. Cal que trovi una altre cosa.

MiAOU!..

sense fer soroll, la Ventafocs així vestida
s'esmuny dins l'obscura escala de la torre

altre cop aquestes
maleides rates!

que fa? Oh, Deu meu, NO!

La Ventafocs, al ball, a cal Rei, i què mes!!

Ah Ah...

Esta tot perdut. A cremat la invitació

ah, quina dona mes dolenta

però no et preocupis. Tinc mes d'un as a la maniga.

gràcies a ells, la capa t'enlairarà i podràs anar a la festa passant per sobre el mur del recinte. Et tornaran de la mateixa manera aquí. Però escolta bè aixó

hauràs d'enlairar-te imperativament abans de que soni la darrera campanada de mitja nit, sinò l'encanteri no podrà funcionar, i la capa ja no podra dur-te en els aires

gràcies, fadrina

i ara, ves-t'en de pressa!

i no ho oblidis! La dotzena campanada de mitja nit!

veig les llums del castell

i doncs, sa majestat, aquest ball de disfresses és un exit, no?

el vostre fill Felip, d'ordinari tant distret, tant absent, no para de ballar amb les mes riques hereves del regne.

Dona la impressió de estar-se divertint de debó. Però vol dir aixó que ens caldrà organitzar un ball de disfresses a la cort cada semana per obligar-lo a interessar-se a altre cosa que a la caça i a les seves màquines voladores?

la veritat, aixó sembla que li agrada

però hauria jurat, tot i així, haver-vos vist posar-vos sobre la gespa...

ostres, m'ha vist. Cal que m'inventi alguna cosa.

no, corria sobre aquesta tot extenent els costats del meu abric. Hem... hem sentia com un veritable rat-penat.

Creieu que sigui aquesta una pregunta a fer en un ball de disfresses? Porteu-me mes aviat a ballar

com... com us dieu?

suposo que vos deveu ser en Robin dels Boscos en persona?

Hmm... en certa manera

La Ventafocs, que no sap que balla als braços del Príncep Felip, no veu passar les hores

de cop!..

DONG

oh, Deu meu,
la hora!..

I doncs, que passa
amb la hora?

perdoneu-me. He de
marxar, ara mateix!

ara mateix!!?! Però si
la festa acaba tot just
de començar

ha desaparegut.

fixeu-vos que en aquesta versió del conte de La Ventafocs, aquesta fugí del castell sense perdre la sabata. Com s'ho farà el príncep per retrovar-la?

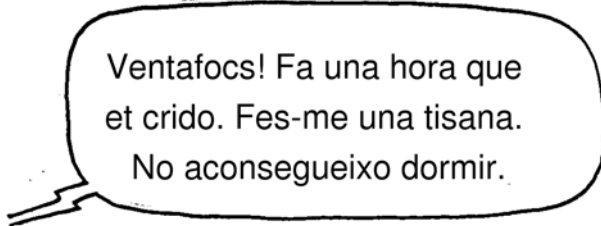

DONG!

ostres! He aconseguit aterrar just avans que ressoni la darrera campanada de mitjanit

hem pregunto qui era aquell cavaller. Sens dubte no ho sabré mai.

L'endemà, al palau,
tot és rebombori

Tenim decididament ben pocs indicis per a retrobar aquesta senyoreta, que ha desaparegut com per encanteri. Tenint en compte la disfressa que havia triat, no sabem tan sols ni si era rossa o morena. Coneixem com a molt l'alçada. Es ben poc

Majestat, el vostre fill està enamorat. Era el que desitjaveu, no?

Enamorat, certament, n'està. Però... no sabem de qui!?

Podriem posar un avís de recerca descrivint el seu vestit. Però llavors totes les joves del regne replicarien

no, aquesta seria la darrera cosa a fer

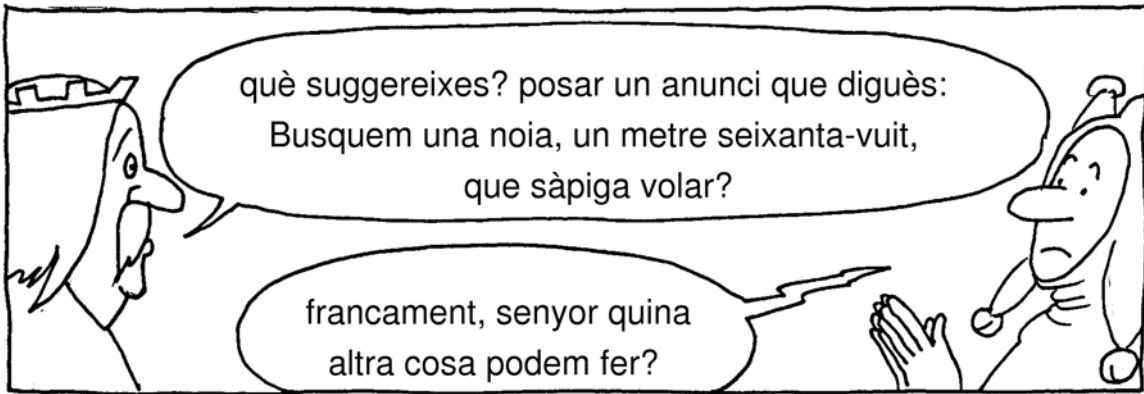
En Felip sosté que aquesta noia pot volar pels aires

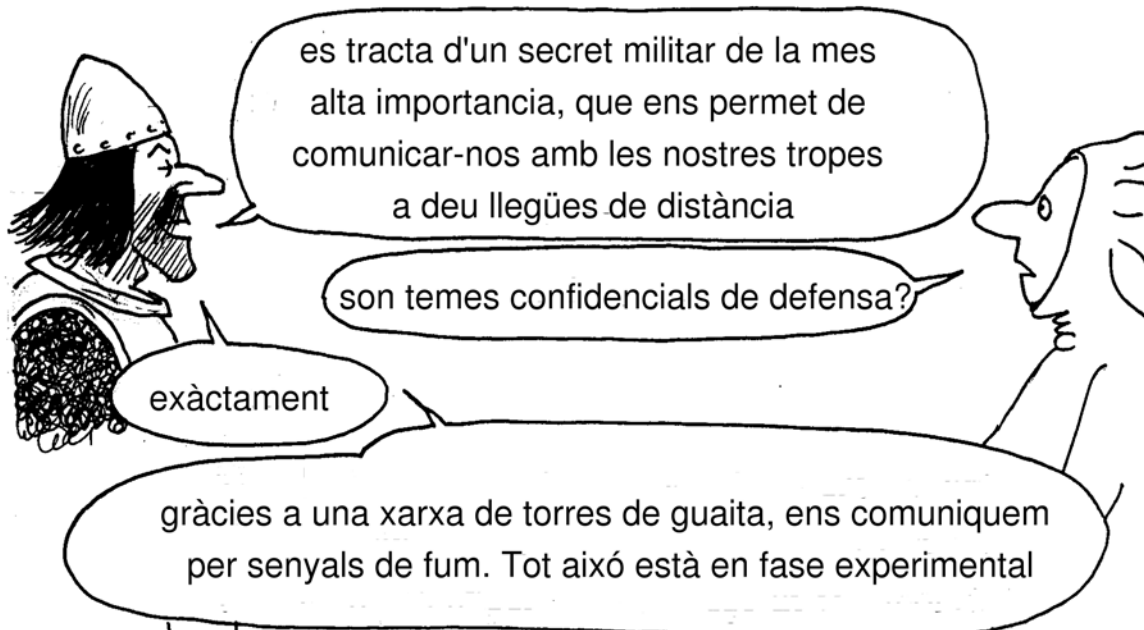

completament absurd, anticientífic!

potser, però és l'únic indicatiu de que disposem

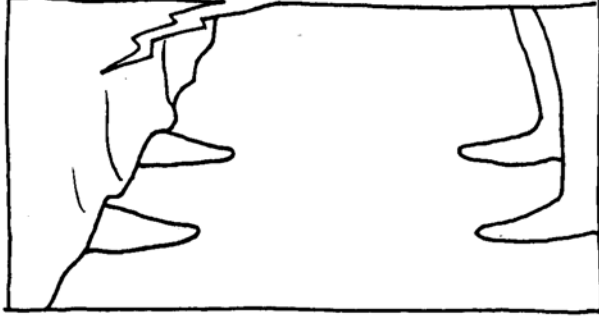

Ep!

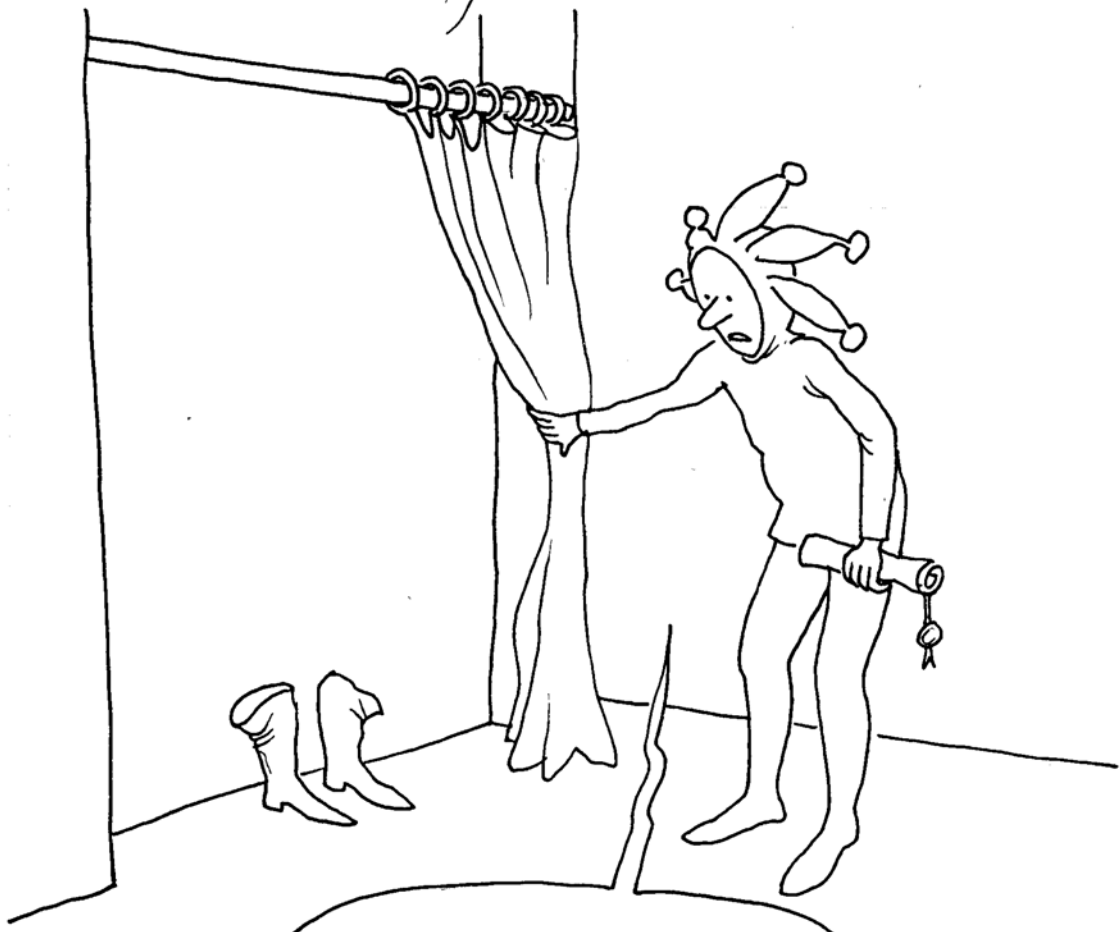
Creyeu-me, en aquest tipus de localització, cal la mes gran discreció. Som especialistes en aquest tipus de treball. Infiltració, col.lecta de la informació, aproximació a sectors sensibles, etc.

hmm... en un assumpte tant delicat, no hi ha res superflu. Tingueu, aqui està l'avis de recerca

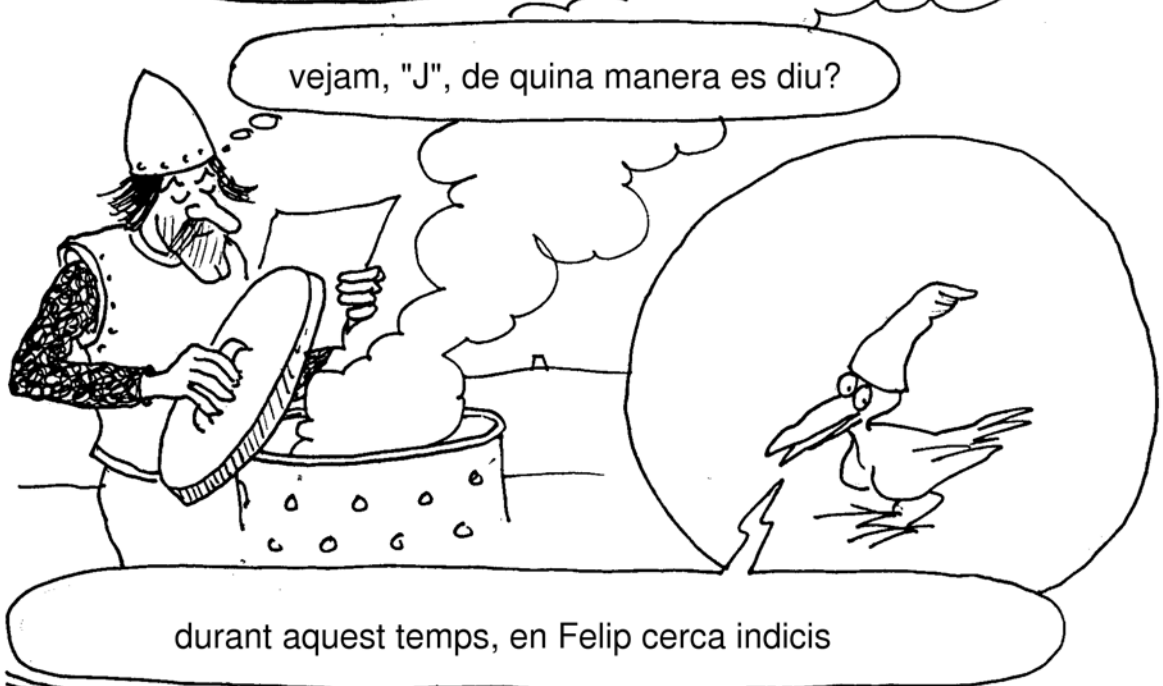

ben entès, començo la caça

Hmm... Sòn molt bons!

vinga, avança. Nomès cal travessar un petit rierol, anem...

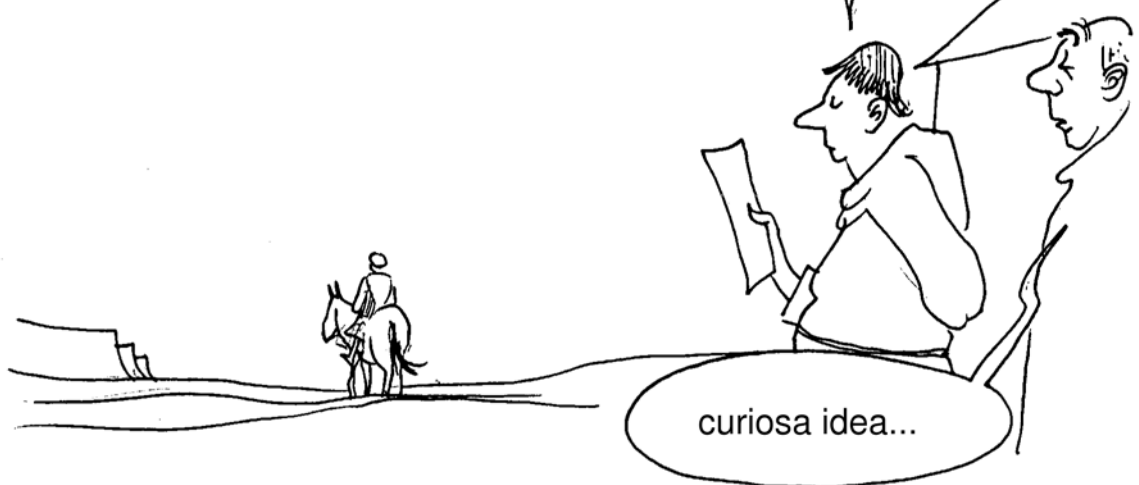
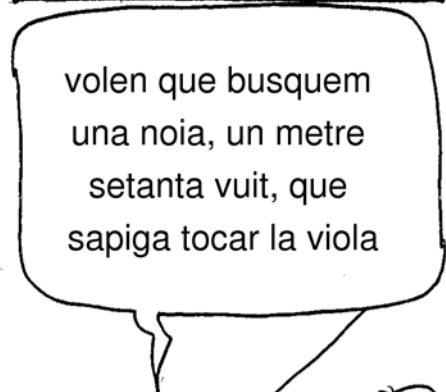

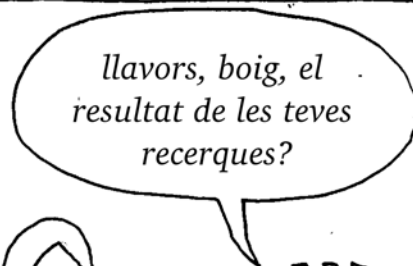
si explico aixó al pare superior, em matarà!

sobre aquest pergamí el missatge a quedat mes o menys llegible. Sortosament he dut els meus estris d'escriptura. Nomès tinc que corregir els altres. Amb una mica de paciència...

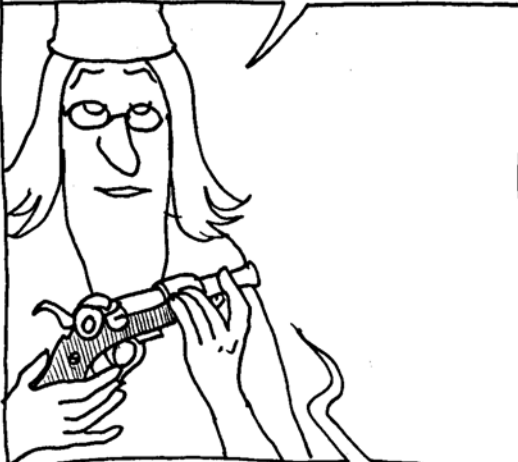

s'anomenen ulleres. Permeten de veure-hi millor. Creu-me, a vegades pot ser avantatjós el fet de poder explorar els futurs

el temps és com un cristall a través del qual podem mirar per dos costats diferents

però, aportar avui coses del futur podria crear grans desordres

Merlí, he trobat una dona que, segons sembla, sap volar. Es possible aixó?

espera, vaig a mostrar-te una cosa. Però, on dimonis l'he posat?

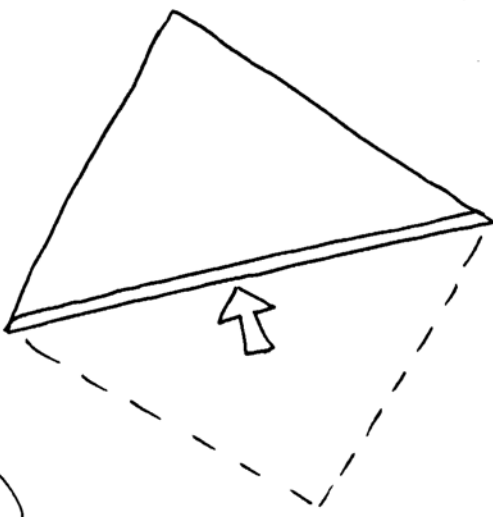
t'en recordes del barret dels nostres dignataris de l'església

saps que han pres alguns accessoris del passat. Llur bastó, per exemple, no es res més que aquell que utilitzaven els auguris romans per predir el futur, tot i que dubto molt que els nostres bisbes hagin conservat aquest talent

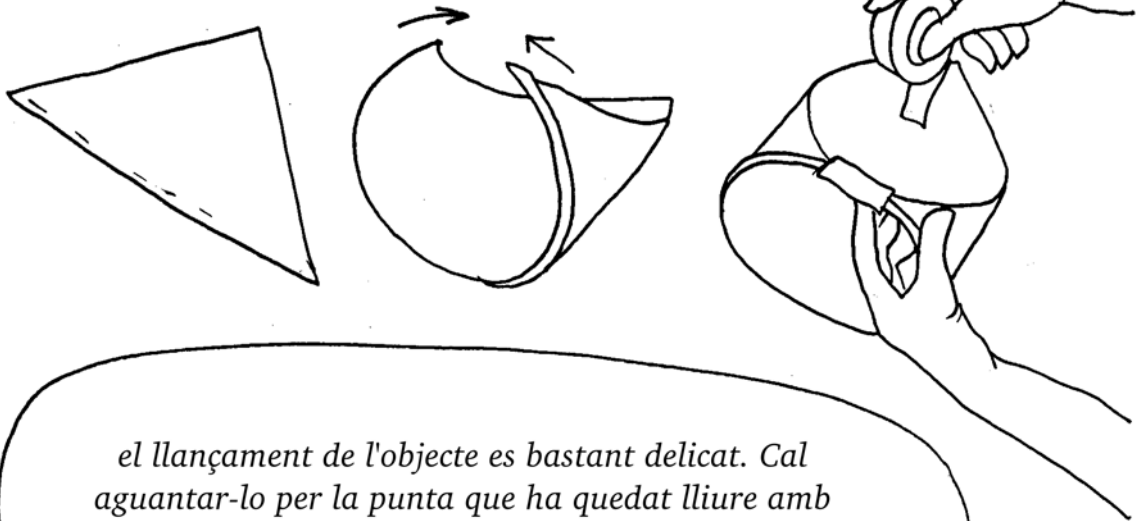

Agafa un full de paper, quadrat, i enrotlla'l sobre una de les seves diagonals, ben apretat, començant per un dels racons del quadrat

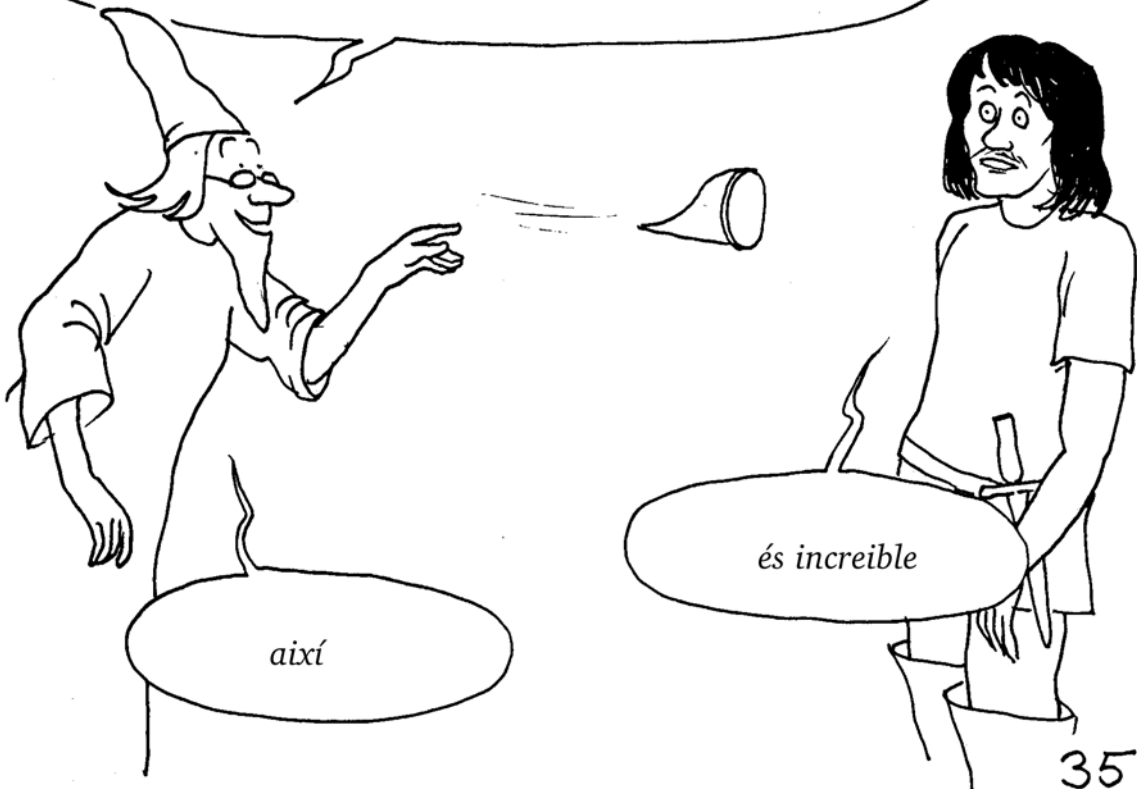

fins que aquesta vora enrotllada
s'ajusti exactament sobre la diagonal

la segona operació consisteix a enrotllar l'objecte sobre ell mateix tot fixant un sobre l'altre dos dels racons, amb l'ajut d'aquesta altre meravella que m'he enportat d'una de les meves incursions en el futur.
D'aixó en diuen cinta adhesiva.

el llançament de l'objecte es bastant delicat. Cal aguantar-lo per la punta que ha quedat lliure amb dos dits i "col.locar-lo dins l'aire" comunicant-li un lleuger impuls en sentit horitzontal

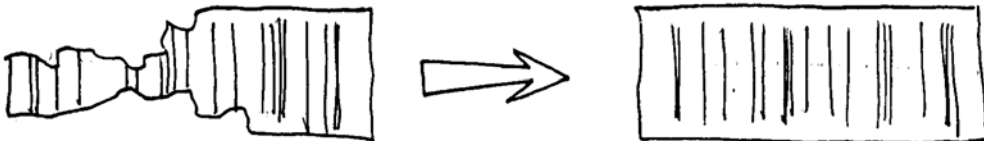
fabricat amb cura i llançat
des d'un penyasegat alt,
l'objecte pot recórrer una
llegüa

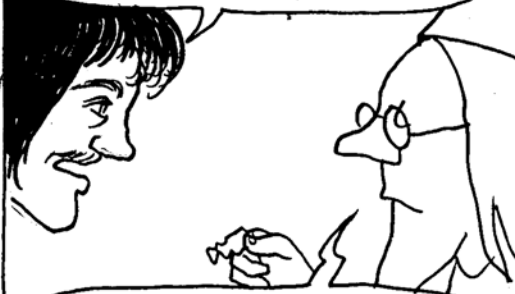
tornem a aquesta dona de la que
t'he parlat. Quan s'ha enlairat, a
perdut aixó. Són runes màgiques?
El meu gos s'ho ha mig menjat
i dubto que poguem treure'n res,
no et sembla?

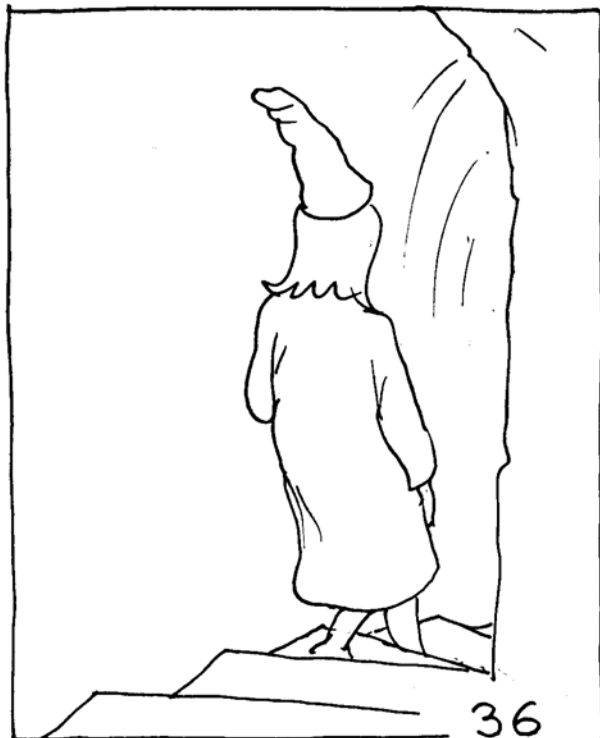
No, no es tracta de runes. Es el que els homes del futur anomenen
CODI DE BARRES. Es una escritura extranya, que fa que, si en
falta una part, el missatge no n'estigui en conseqüència alterat,
en la mesura on totes les barres quedin visibles.

pots descriptar aquesta
fórmula màgica?

si, pero no voldria haver de fer
aixó en presencia teva. Deixa'm
retirar-me un instant dins el meu
laboratori

veto aquí. El missatge deia: vellut negre, talla 34 cent noranta-nou francs. Caldria estar boig per gastar mes.

Ja ho he entés. Es la talla de les seves sabates. Gràcies Merlí. Marxo de seguida

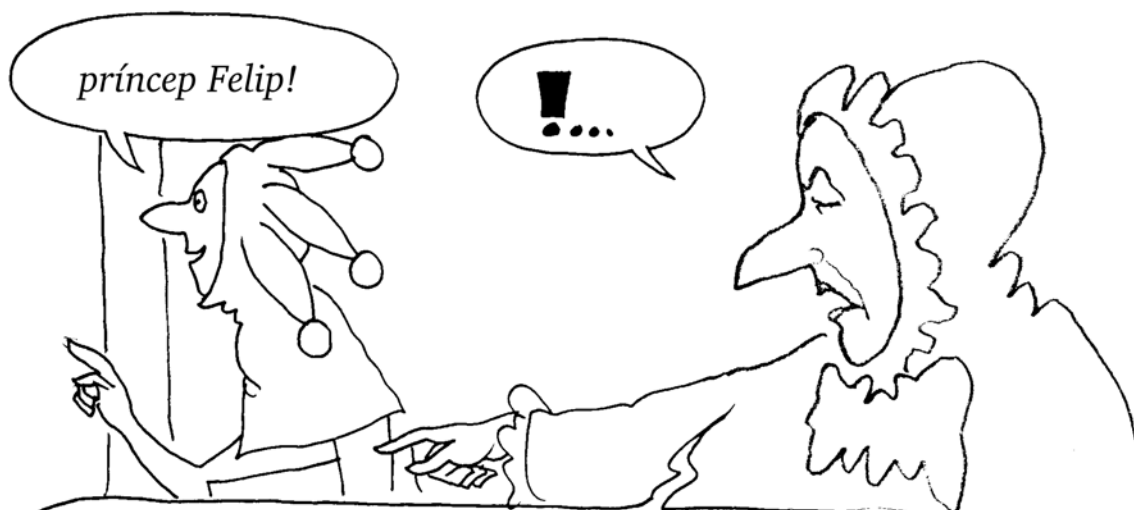

Boig, busca totes les joves que van assistir a aquest ball i que portaven unes sabates de talla trenta-quatre.

i digue'ls-hi que busquin les sabates que duien aquella nit, al ball!

ES CLAR! Són ben bé aquests escarpíns de vellut negre els que la meva filla portava al ball del rei, aquella nit i que aquesta criada li ha robat. Els havíem buscat per tot arreu. Torna'ls-hi immediatament!

aixó no anirà
d'aquesta manera!

Espereu!

Hop! La Ventafocs es transforma
en... rat-penat!

és ella, és el meu rat-penat.

QUEI?!

la que coneix els secrets que permeten escalar els cels

estic a punt per a qualsevol experiència

FÍ